

Sygn. akt II AKzw 2828/22

## POSTANOWIENIE

Dnia 13 grudnia 2022 roku

**Sąd Apelacyjny w Katowicach w II Wydziale Karnym w składzie:**

**Przewodniczący-Sędzia: SA Mirosław Ziąja**

Protokolant: Bożena Waniek

przy udziale **Prokuratora Prokuratury Regionalnej w Katowicach Marty Irzyńskiej**

po rozpoznaniu w sprawie **A. M.**

skazanego za przestępstwa z art. 288 § 1 k.k.

zażalenia złożonego przez obrońcę skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Bielsku- Białej

z dnia 28 października 2022 roku, sygn. akt IV Kow 1155/22

w przedmiocie umorzenia postępowania wykonawczego prowadzonego o udzielenie zezwolenia na wykonywanie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. oraz art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w.

**postanawia:**

1. utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie;
2. zwolnić skazanego od obowiązku uiszczenia wydatków postępowania odwoławczego, obciążając nimi Skarb Państwa.

## UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 28 października 2022 roku sygn. akt IV Kow 1155/22 Sąd Okręgowy w Bielsku-Białej umorzył w stosunku do A. M. postępowanie wykonawcze prowadzone z wniosku obrońcy skazanego w przedmiocie udzielenia zezwolenia na wykonanie kary 2 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Żywcu z dnia 3 kwietnia 2017 roku sygn. akt II K 661/15 w systemie dozoru elektronicznego.

Pierwotnie kara orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w Żywcu sygn. akt II K 661/15, została tymże wyrokiem warunkowo zawieszona na okres próby wynoszący 5 lat. Jednakże postanowieniem Sądu Rejonowego w Żywcu z dnia 21 kwietnia 2022 roku sygn. akt II Ko 2347/21 zarządzono przedmiotową karę pozbawienia wolności do wykonania z uwagi na znikomy stopień realizacji nałożonego na skazanego obowiązku naprawienia szkody.

Kolejno postanowieniem Sądu Okręgowego w Bielsku- Białej z dnia 20 czerwca 2022 roku sygn. akt IV Kzw 181/22 skrócono skazanemu wymiar kary o połowę, który oznaczono na 1 rok pozbawienia wolności.

Na postanowienie w przedmiocie umorzenia postępowania wykonawczego zażalenie wniósł obrońca skazanego z wyboru, zarzucając orzeczeniu naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 75 § 3a k.k. w zw. z art. 431a § 1 pkt

1 k.k.w. W konsekwencji podnoszonych naruszeń obrońca wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Bielsku-Białej do ponownego rozpoznania.

### **Sąd Apelacyjny w Katowicach zważył, co następuje:**

Zażalenie obrońcy skazanego, jako niezasadne, nie zasługuje na uwzględnienie.

Przeprowadzona kontrola odwoławcza kontestowanego orzeczenia, nie potwierdziła naruszenia podnoszonych przez obrońcę skazanego norm prawa materialnego.

Zgodnie z powołanym przez sąd I instancji art. 43la § 1 pkt 1 k.k.w. sąd penitencjarny może udzielić skazanemu zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego m.in. jeżeli wobec skazanego **orzeczone karę pozbawienia wolności nieprzekraczającą jednego roku i 6 miesięcy**, a nie zachodzą warunki przewidziane w art. 64 § 2 Kodeksu karnego.

Wskazać zatem trzeba, że karą orzeczoną w rozumieniu art. 43la § 1 pkt 1 k.k.w. jest wyłącznie kara wymierzona skazanemu w wyroku. Samo już brzmienie powołanego przepisu jednoznacznie wskazuje, iż chodzi o karę „orzeczoną”. Właśnie w wyroku następuje uznanie winy sprawcy i orzeczenie kary za popełnienie przestępstwa. W art. 75 § 3a k.k. dochodzi jedynie do uregulowania kwestii jej wykonania poprzez zastosowanie swoistej instytucji redukcji polegającej na jej skróceniu. Przepis art. 75 § 3a k.k. odwołuje się w swej treści do kary orzeczonej, którą można skrócić. Zatem jako karę orzeczoną wskazać trzeba karę, która została pierwotnie wymierzona w wyroku, a która dopiero potem ulega modyfikacji poprzez jej skrócenie. Zatem przez pojęcie kary nieprzekraczającej roku i sześciu miesięcy należy rozumieć wymiar kary orzeczonej w wyroku, a nie karę, która będzie podlegała faktycznemu wykonaniu po jej skróceniu w trybie art. 75 § 3a k.k. (vide: postanowienie SA w Katowicach z 28.12.2016 r., II AKz w 1987/16, LEX nr 2309519).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy wskazać trzeba, przez pryzmat zażalenia wniesionego przez obrońcę skazanego A. M., że zasadniczą kwestią pozostaje, czy karą orzeczoną w rozumieniu przepisu art. 43 la § 1 ust. 1 k.k.w. jest kara wymierzona skazanemu w wyroku, czy też ustalona w postanowieniu o zarządzeniu wykonania kary i jej skróceniu.

W tym zakresie Sąd Apelacyjny podzielił stanowisko sądu a quo, iż sąd procedujący w przedmiocie udzielenia zezwolenia na odbywanie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego bierze pod uwagę wymiar orzeczonej kary, a nie wymiar tej części kary, która pozostała skazanemu do odbycia.

Z tych też powodów trafnie uznał sąd I instancji, iż w przypadku A. M. nie zostały spełnione warunki formalne pozwalające na udzielenie zgody na odbycie kary w warunkach dozoru elektronicznego, co skutkowało umorzeniem postępowania w tym zakresie.

O kosztach postępowania orzeczono według przepisów powołanych na wstępie.

Mając na uwadze powyższe Sąd Apelacyjny orzekł, jak w części dyspozytywnej postanowienia.

## **ZARZĄDZENIE**

1. treści prawomocnego postanowienia poinformować:

- skazanego;
- obrońcę skazanego,

- prokuratora;

2. zwrócić akta sprawy.

Katowice, dnia 13 grudnia 2022 roku